

Nogle af udvalgets spørgsmål til velfærdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og velfærdsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål nr. 5:

Hvorledes skal det forstås, at BPA dækker behov, som kommuner normalt ikke dækker, set i relation til, at udmåling af tilskuddet skal ske ud fra niveauet for »sammenlignelige faggrupper«.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til L 136, vedrører lovforslaget ikke udmålingen til borgerens hjælpebehov, men alene udmålingen af det kontante tilskud til BPA.

Lovforslaget vedrører udelukkende fastsættelse af nærmere regler om udmålingen af det kontante tilskud til ansættelse af hjælpere, herunder at der skal tages udgangspunkt i sammenlignelige faggrupper for at sikre en mere ensartet udmåling af tilskud til løn.

Det er allerede i dag gældende lov, at BPA dækker behov for en helt særlig hjælp. Der skal fortsat, i samarbejde med borgeren, foretages en individuel og helhedsorienteret vurdering af borgerens hjælpebehov. I vurderingen skal der ses på formålet med BPA om at fastholde eller opbygge et selvstændigt liv på trods af et omfattende hjælpebehov, samt at der er tale om hjælpebehov, der ikke kan dækkes af almindelig personlig og praktisk hjælp, da hjælpen eksempelvis er af så personlig karakter, at borgeren skal have den fleksibilitet, der ligger i at udvælge hjælperne. Målet er at etablere en sammenhængende og fleksibel ordning, der understøtter borgerens selvstændighed.

Spørgsmål nr. 16:

Hvilken forskel i udmålingsreglerne efter servicelovens §§ 95 (83) og 96 sikrer, at hjælp efter § 96 bliver sammenhængende, fleksibel og helhedsorienteret?

Svar:

L 136 vedrører udelukkende udmålingen af det kontante tilskud til ansættelse af hjælpere.

Som det klart fremgår af lovforslagets bemærkninger og tidligere besvarelser, sker der ingen ændringer i udmålingen af hjælpen i forhold til borgerens hjælpebehov.

For både § 95 og § 96 gælder det, at sagsbehandleren i tæt samarbejde med borgeren og den nødvendige sagkundskab skal udmåle hjælpen, så der tages højde for, at hensigten med hjælpen er at sikre borgeren mulighed for at leve et så selvstændigt og normalt liv som muligt. I lovforslagets bemærkninger er det præciseret, at hjælp efter § 96 tager udgangspunkt i borgerens samlede behov både i og uden for hjemmet, og hjælp efter § 95 tager udgangspunkt i at dække borgerens behov i hjemmet.

Forskellen i, hvilke behov der udmåles ud fra, understøtter, at hjælp efter § 96 er en sammenhængende, fleksibel og helhedsorienteret løsning, der understøtter borgerens mulighed for at leve et selvstændigt liv.

Spørgsmål nr. 17:

Vil ministeren genoverveje sin besvarelse af svaret på spørgsmål 51 (lovforslag nr. L 154, folketingsåret 2007-08, 2. samling), så det undgås, at hjælp til f.eks. snerydning, havearbejde og småreparationer skal bevilges særskilt efter servicelovens § 100, hvis det uden ekstra udgift kan udføres af den hjælper, der i forvejen er ansat med tilskud efter servicelovens §§ 95 og 96?

Svar:

I svaret på spørgsmål 51 til L 154 (folketingsåret 2007-08, 2. samling) henvises til Ankestyrelsens Principafgørelse C-9-09 om afgrænsning af, hvilke opgaver der falder inden for den dagældende hjælperordning, nu BPA efter servicelovens § 96.

I forlængelse heraf kan det oplyses, at det er opfattelsen, at servicelovens § 96 omfatter pleje, overvågning og ledsagelse. Det fremgår dog også af bemærkningerne til serviceloven (L 229, folketingsåret 1996-97), at der ved hjælp efter § 96 er tale om behov, der ikke kan dækkes ved almindelig hjemmehjælp, enten fordi hjælpen har